

RETTEEN I AALBORG DOM

afsagt den 4. marts 2022

Sag [REDACTED]

A

(advokat [REDACTED])

mod

B

(advokat Thomas Birch)

Denne afgørelse er truffet af dommer [REDACTED].

Sagens baggrund og parternes påstande

Retten har modtaget sagen den 27. februar 2020.

Sagen drejer sig om hvorvidt sagsøgeren, A er berettiget til godtgørelse for svie og smerte og varigt mén i anledning af et færdselsuheld den 22. august 2014, som sagsøgte, B efter færdselslovens § 105, jf. § 101, er ansvarlig for.

A har påstået B dømt til at betale 115.420 kr. med procesrente fra den 12. juli 2017.

Påstanden er opgjort sådan:

Godtgørelse for svie og smerte maksimal godtgørelse 2017: 75.000 kr.

Godtgørelse for 5 % varigt mén – 2017 (fratrullet Aldersreduktion):

40.420 kr.

I alt

115.420 kr.

B har påstået frifindelse.

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a. **A** partsforklaring er dog gengivet i dommen.

Oplysningerne i sagen

Retslægerådet har til brug for sagen afgivet udtalelse af 1. december 2021. I erklæringen hedder det blandt andet:

" ...

Med sagens tilbagesendelse skal Retslægerådet besvare de stillede spørgsmål således:

Spørgsmål 1:

Finder Retslægerådet ulykken den 22. august 2014 har udløst eller forværret helbredsmæssige gener i form af nakkesmerter, hovedpine, nedsat bevægelighed i nakken, koncentrationsproblemer og hukommelsesproblemer.

Der beskrives hos egen læge samme dag sovende fornemmelse i nakken og trykømhed i midtlinien, hvilket Retslægerådet tolker som en forværring af forudbestående nakkesymptomer.

Spørgsmål 2:

Retslægerådet bedes oplyse, hvilke omstændigheder der taler for henholdsvis imod, at sagsøgerens helbredsmæssige gener er udløst eller forværret som følge af trafikulykken.

Det taler for, at sagsøgers nakkesymptomer er forværret som følge af ulykkestilfældet, at sagsøger har været udsat for et acceleration/decelerationstraume ved ulykkestilfældet den 22. august 2014. Det taler imod, at sagsøgers nakkesymptomer er forværret som følge af ulykkestilfældet, at sagsøgers symptomer, som beskrevet af egen lægeden 22. august 2014 er beskedne, og at sagsøger har betydelige slidgigtforandringer i halshvirvelsøjlen med tegn på nervetryk, som i højere grad end selve ulykkestilfældet kan forklare sagsøgers symptomer. Disse forandringer var symptomgivende med operation den 30. maj 2014 med stivgøring af hvirvlerne mellem 5. og 6. halshvirvel.

Spørgsmål 3:

I relation til besvarelsen af spørgsmål 1 og 2 bedes Retslægerådet svare på, om sagsøgerens udløste eller forværrede helbredsmæssige gener har haft midlertidig og/eller varig karakter?

De af sagsøgers nakkesmerter/ømhed, som er udløst af ulykkestilfældet den 22. august 2014, skønnes at være af midlertidig karakter.

Spørgsmål 4:

Hvis Retslægerådet alene finder, at de helbredsmæssige gener efter ulykken har haft midlertidig karakter, bedes Retslægerådet oplyse, hvornår generne, som blev udløst/forværret efter ulykken aftog.

Det kan ikke afgøres på baggrund af de foreliggende lægelige oplysninger. Ophelingstiden rent fysiologisk for et vridtraume i halshvirvelsøjlen er 3 til 6 måneder. Symptomer der siden er tilkommet eller persisterer, må tilskrives sagsøgers slidgigt.

Spørgsmål 5:

Ved besvarelsen af spørgsmål D bedes Retslægerådet være opmærksom på, at sammenstødet efter sagsøgerens opfattelse skete med en betydelig kraft.

Retslægerådet bedes oplyse, om det gør nogen forskel for besvarelsen af spørgsmålet, at sagsøgeren efter sammenstødet kunne se, at der havde stået en ramme øl på bagsædet af den bagfrakommende bil, som var kørt ind i sagsøgerens bil, som var blevet slynget frem og havde smadret forruden i forbindelse med sammenstødet.

Retslægerådets besvarelser er baseret på samtlige tilgængelige oplysninger. De i spørgsmålet givne oplysninger, gør ingen forskel i besvarelsen af de foreliggende spørgsmål. Overordnet er hastighed ikke afgørende for den energi, der bliver afsat i eksempelvis sagsøgers nakke.

Spørgsmål A:

Retslægerådet bedes oplyse, hvilke nye selvstændige skader og/eller forværring af eksisterende skader, sagsøger pådrog sig ved færdselsuheldet den 28. november 2013 for så vidt angår nakke og ryg.

Retslægerådet bedes begrunde sit svar.

Fra egen læges journal på dagen for ulykkestilfældet står at ulykkestilfældet den 27. november 2013 "smerter i skulder og nakke" og den 5. december 2013 " flere smerter i nakke og højre arm". Sagsøger har også været hos egen læge den 25. november 2013, på grund af nakkesmerter og svækkelse af højre hånd. Det er således ikke sandsynliggjort, at sagsøgers tilstand er blivende forværret af ulykkestilfældet den 28. november 2013

Spørgsmål B:

Retslægerådet bedes oplyse, om sagsøger ved færdselsuheldet den 28. november 2013 pådrog sig skader, der har medført varige gener.

Retslægerådet bedes begrunde sit svar og om muligt angive graden af sandsynlighed.

Sandsynligheden for, at ulykkestilfældet den 28. november 2013 har medført varige symptomer skønnes mindre end 50%, da de svære slidgigtforandringer i halshvirvelsøjlen vurderes som den væsentligste årsag til sagsøgers vedvarende symptomer.

Spørgsmål C:

Retslægerådet bedes oplyse hvilke gener, skader eller lidelser, der begrundede sagsøgers operation den 28. maj 2014.

Degenerative forandringer mellem 5. og 6. halshvirvel inklusive diskusprolaps på samme niveau.

Spørgsmål D:

Retslægerådet henvises til sagens bilag C, hvoraf fremgår, at skademechanismen bestod i en påkørsel bagfra, der medførte en hastighedsændring af sagsøgers bil på 7,9 km/t, jf. bilag C. Retslægerådet bedes oplyse, om denne skademechanisme er egnet til at forårsage nakkegener af varig karakter?

Retslægerådet bedes begrunde sit svar.

Retslægerådet har ikke kompetence til at vurdere tekniske analyser. I øvrigt er der en dårlig sammenhæng mellem hastighedsændringer og subjektive smertesymptomer.

Spørgsmål E:

Retslægerådet bedes oplyse, om sagsøger ved færdselsuheldet den 22. august 2014 pådrog sig nye selvstændige skader og/eller forværring af eksisterende skader?

Retslægerådet bedes begrunde sit svar.

Sagsøger har ved ulykkestilfældet den 22. august 2014 pådraget sig en forværring af eksisterende skader.

Spørgsmål F:

Såfremt spørgsmål E besvares bekræftende, bedes Retslægerådet oplyse, om sagsøger ved færdsels-uheldet den 22. august 2014 pådrog sig nye skader og/eller forværring af eksisterende skader, der har medført varige gener.

Retslægerådet bedes begrunde sit svar og om muligt angive graden af sandsynlighed.

Sandsynligheden for, at sagsøger ved ulykkestilfældet den 22. august 2014 har pådraget sig varige symptomer er lille (mindre end 50%).

Spørgsmål G:

Retslægerådet bedes oplyse, hvorvidt der er sikker forskel på de nakkegener, der er beskrevet før og efter færdselsuheldet den 22. august 2014.

Retslægerådet bedes begrunde sit svar.

Nej, det er der ikke.

Spørgsmål H:

Retslægerådet bedes oplyse, hvorvidt Retslægerådet finder det mest sandsynligt, at sagsøgers gener i nakken, således som de senest er beskrevet i de lægelige akter, helt eller delvist kan henføres til færdselsuheldet den 22. august 2014, eller om sagsøgers gener i nakken mest sandsynligt er en følge af forhold, der er færdselsuheldet den 22. august 2014 uvedkommende.

Retslægerådet bedes herunder oplyse, hvorvidt Rådet kan konstatere, at sagsøger ved færdselsuheldet den 22. august 2014 blev påført en sikker forværring af sine nakkegener.

Såfremt Retslægerådet finder, at sagsøger ved færdselsuheldet blev påført en sikker forværring af sine nakkegener, bedes ligeledes oplyst,

- 1) *Hvorvidt der var tale om en objektiv konstaterbar forværring,*
- 2) *Hvorvidt der var tale om en forværring af midlertidig eller varig karakter.*

Retslægerådet bedes begrunde sit svar.

Der henvises til bevarelsen af spørgsmål 1, 2, 3, B og F.

Spørgsmål J:

Der henvises til bilag 7, erklæring fra speciallæge i neurokirurgi C af 16. november 2015, hvoraf fremgår, at sagsøger fremsatte følgende klager:

- Konstante nakkesmerter med udstråling til skulderbladet og ud mod skulderen, stivhed i nakken og smerter ved belastning,
- Konstant trykkende hovedpine,
- Konstant sovende, snurrende fornemmelse på ydersiden af højre overarm og nedsat følelse i 2.-5. finger, nedsat kraft i hånden.

Retslægerådet bedes vurdere, om disse gener mest sandsynligt kan henføres til færdselsuheldet den 22. august 2014, eller om det er lige så eller mere sandsynligt, at generne er en følge af øvrige og færdselsuheldet den 22. august 2014 uvedkommende forhold.

Retslægerådet bedes begrunde sit svar og om muligt angive graden af sandsynlighed.

De i spørgsmålet beskrevne symptomer kan med størst sandsynlighed (mere end 50%) tilskrives sagsøgers svære betydelige degenerative forandringer i halshvirvelsøjlen og forudgående operation.

Spørgsmål K:

Giver sagen i øvrigt rådet anledning til bemærkninger?

Nej.
..."

Forklaringer

A har under sagen forklaret blandt andet, at han i dag har flexjob, hvilket han har haft i cirka 3 ½ år. Tidligere har han arbejdet som sandblæser og maler på D i en længere periode. Han stoppede i 2009 på grund af, at han fik sår på sin stomi. Han blev opereret og var herefter i gang med genoptræning. Det var meningen, at han skulle på D igen. Han følte sig rask og kunne godt være taget på D når operationen var faldet helt på plads. Efter 2013-færdselsuheldet fik han problemer med hånden. Der blev foretaget scanninger og han blev i maj 2014 opereret for discusprolaps. Indtil det havde han det ikke ret godt, hverken psykisk som fysisk. Han havde smerter vedrørende skulder, nakke og arm. Efter operationen var han imidlertid symptomfri. Han var under genoptræning og følte sig 100 procent i orden. Han talte med læge og kommune, og sagde til dem, at planen var, at han skulle tilbage på D Ved uheldet i august 2014 holdt han stille for at dreje til højre og blev ramt bagfra. Han vurderer en anden bils hastighed til at have været mellem 60 og 80 km/t. I den anden bil stod der en kasse øl på bagsædet og de fleste af øllene blev smadret, mod bilens frontrude. Udover de skader som fremgår af taksatorrapporten har han selv betalt godt 22.000 kr. for nye sæder til bilen, idet de også tog skade. Forsikringsselskabet ville totalskade bilen, fordi

den var så gammel, og ville derfor ikke betale andet end det der fremgår af takseringsrapporten.

Straks efter uheldet tænkte han, at "det her er galt". Han fik sin kæreste til at ringe til lægen og kom til lægen inden for cirka en time. Han var helt følelsesløs i nakken, det var helt galt. Han var sat tilbage til tiden før operationen. Siden er det bare blevet værre og værre. Han har en stikkende fornemmelse i begge sine arme, der er helt følelsesløse. Han har også bevægelsesbesvær og kan ikke engang køre på cykel længere. Han tager smertestillende medicin som før 2013-ulykken. Han har ikke været på det normale arbejdsmarked siden 2009. Han har således været sygemeldt, på kontanthjælp og nu på flexjob. Han var sygemeldt i 3-4 år efter færdselsuheldet. De konstaterede kroniske nakkesmerter og kronisk migræne, som er omtalt i lægejournalerne, stammer fra de prygl, han har fået tilbage i tiden. Med hensyn til operationen i maj 2014 husker han ikke, om lægen sagde noget om prognosen.

Parternes synspunkter

A har i sit påstandsdokument anført følgende til støtte for den nedlagte påstand:

" ...

Det gøres gældende, at sagsøger den 22. august 2014 kom til skade i forbindelse med en trafikulykke, og at sagsøgte er ansvarlig for skaden, jf. færdselslovens § 101, stk. 1. Det følger af sagsøgtes svarskrift, at sagsøgte har anerkendt ulykken samt at sagsøgte er ansvarlig herfor.

Retten kan derfor lægge til grund, at sagsøgte har anerkendt erstatningspligten for trafikulykken.

Det gøres i forlængelse heraf gældende, at sagsøger i forbindelse med ulykken pådrog sig helbredsmæssige begrænsninger, der berettiger til erstatning for varige mén samt svie og smerte.

Til støtte for varige mén gøres det gældende, at det af sagsøgers lægejournaler fremgår, at der er sket en forværring af sagsøgers helbredsmæssige tilstand, jf. bilag 5. Sagsøger har pådraget sig nedsat bevægelighed i nakken samt nedsat følsomhed i højre arm.

Der er ligeledes årsagssammenhæng mellem ulykken og sagsøgers skader, ligesom skaderne må anses som en adækvat følge af ulykken, idet skaderne er konstateret og forværret som følge af uheldet. Dette understøttes endvidere af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurdering, jf. bi-

lag 2, da denne konkluderer, at uheldet selvstændigt har medført en méngrad på mindst 5 % for sagsøger.

Det skal endvidere bemærkes, at Retslægerådet og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i deres vurderinger er enige om, at uheldet har forværret sagsøgers nakkesmerter uanset sagsøgers tilstand forinden ulykken. Det fremgår af bilag 5, at sagsøger forinden ulykken og som følge af operationen den 28. maj 2014 var i betydelig bedring.

Sagsøger gør gældende, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vejledende udtalelse.

På baggrund heraf gøres det gældende, at sagsøgte som følge af uheldet har pådraget sig en forværring af forudbestående nakkesymptomer, der kan opgøres til en méngrad på mindst 5 %, hvorfor sagsøgte skal betale erstatning herfor. Erstatningen kan opgøres til kr. 40.420,00 efter taksterne for 2017 fratrukket aldersreduktion.

Til støtte for erstatning for svie og smerte gøres det gældende, at sagsøger som følge af ulykken har haft mindst 385 sygedage, hvorfor sagsøger har krav på godtgørelse herfor, jf. Erstatningsansvarslovens § 3. Der er således årsagssammenhæng og adækvans mellem nakkesymptomerne og trafikuheldet den 22. august 2014.

Det skal oplyses, at sagsøger fortsat modtager behandling som følge af forværrede nakkesymptomer efter uheldet. Der henvises til bilag 14, side 3, 4, 5, 7 og 9, hvoraf det fremgår, at sagsøger fortsat har smerter og modtager fysioterapi hos [REDACTED].

Sagsøger er derfor berettiget til maksimumbeløbet for svie og smerte.

Såfremt det måtte findes, at sagsøger er berettiget til et mindre beløb end maksimumbeløbet gøres det i forhold til den nedlagte påstand som det mindre i det mere gældende, at sagsøger som minimum er berettiget til svie og smerte for periode på 6 måneder. Foruden bilag 14, side 9, hvoraf det fremgår, at sagsøger har modtaget fysioterapi længere end 6 måneder, herunder den 11. maj 2015, så følger det af Retslægerådet svar på spørgsmål 4, at ophelingstiden rent fysiologisk for et vridtraume i halvhvirvelsøjlen er 3-6 måneder.

Det gøres således gældende, at sagsøger som mindre i det mere subsidiært har krav på erstatning for svie og smerte i 6 måneder, tertiært mindre end 6 måneder, dog minimum 3 måneder.

Det gøres endvidere gældende, at taksten for svie og smerte skal fastsættes efter taksterne, der var gældende på forfaldstidspunktet. Forfaldstidspunktet er i overensstemmelse med Erstatningsansvarslovens § 16 én måned efter, at skadevolderen har været i stand til at indhente de oplysninger til bedømmelse af erstatningens størrelse.

Sagsøgte har ikke haft mulighed for at indhente de relevante oplysninger før, at sagsøger ved sit brev af 12. juni 2017 fremsendte alle relevante oplysninger, jf. bilag 3. Det skal i den forbindelse bemærkes, at sagsøger først ved brevet af 12. juni 2017 fremsatte krav om erstatning over for sagsøgte, og at det ikke har været muligt for sagsøgte at vurdere kravet allerede den 4. juni 2014, jf. replikkens side 2, da dette er mere end 2 måneder før trafikulykken og genernes indtræden.

Henset hertil gøres det gældende, at forfaldstidspunktet er den 12. juni 2017, hvorfor taksterne for 2017, finder anvendelse for opgørelsen af svie og smerte.

På baggrund af takster for 2017 kan kravet på svie og smerte opgøres således:

Maksimumbeløb	75.000,00 kr.
6 Måneder (184 dage)	35.685,00 kr.
3 måneder (92 dage)	17.940,00 kr.

Såfremt taksterne for 2015 findes anvendelige opgøres kravet således:

Maksimumbeløb:	72.000,00 kr.
6 Måneder (184 dage)	34.960,00 kr.
3 måneder (92 dage)	17.480,99 kr.

Sagsøgers påstand opgøres derfor således:

Godtgørelse for svie og smerte – maksimal godtgørelse for 2017	kr. 75.000,00
Godtgørelse for 5 % variget mén – 2017 fratrukket aldersreduktion	kr. 40.420,00
I alt:	<u>kr. 115.420,00</u>

Regulering af svie og smerte skal ske i forhold til forfaldstidspunktet, jf. erstatningsansvarslovens § 15.

...”

B har i sit påstandsdokument anført følgende til støtte for den nedlagte påstand:

"...

Det er sagsøger som kravstiller, der skal godtgøre, at der er årsagssammenhæng mellem færdselsuheldet den 22. august 2014 og sagsøgers helbredsmæssige gener med deraf følgende funktionsmæssige begrænsninger. Denne bevisbyrde skal løftes med mere end overvejende sandsynlighed. Sagsøger har ikke løftet denne bevisbyrde.

Sagsøger har gjort gældende, at påkørslen skete med høj hastighed, og at sagsøgers bil blev totalskadet.

Dette bestrides.

Således fremgår det tydeligt af billeder taget af sagsøgers bil efter færdselsuheldet samt af taksatorrapport, at der alene var tale om ganske begrænsede skader, der blev takseret til 6.063,03 kr. eksklusive moms, hvoraf 3.540,89 kr. alene udgjorde udgiften til reservedele. Der medgik endvidere blot 1,7 timer til at udbedre skaderne på sagsøgers bil.

Ved vurderingen af, om der er årsagssammenhæng mellem færdselsuheldet og sagsøgers helbredsmæssige gener, må der tages hensyn til karakteren af færdselsuheldet, som skete med lav hastighed, jf.

U2011.128H. I nærværende sag holdt sagsøgers stille, da han skulle til at dreje i et kryds. Sagsøger så sagsøgtes forsikringstagers bil komme kørende i bakspejlet, hvorfor han strammede grebet om rettet. Som det følger af rapporten udarbejdet af Dancrash den 11. december 2017 var hastigheden for den bagfrakommende bil 10,2 km/t i kollisionsøjeblikket, hvilket alene medførte en hastighedsændring for sagsøgers bil på 7,9 km/t.

Det gøres således gældende, at sagsøgers helbredsmæssige gener er en følge af øvrige og færdselsuheldet den 22. august 2014 uvedkommende forhold, herunder sagsøgers forudbestående og konkurrerende gener, som blandt andet sagsøgers betydelige slidgigt i halshvirvelsøjlen, hvor der også vises tegn på nervetryk. Dette understøttes af udtalelsen fra Retslægerådet, som netop konkluderer, at sagsøgers forudbestående og konkurrerende gener i højere grad end selve færdselsuheldet den 22. august 2014 kan forklare sagsøgers symptomer. Rådet vurderer hertil, at der er *mindre end 50 procent sandsynlighed* for, at sagsøgers gener udspringer af færdselsuheldet, og at den væsentlige årsag til sagsøgers vedrørende symptomer netop skyldes de svære slidgigtsforandringer.

Hertil gøres det gældende, at generne som sagsøger klagede over i tiden efter færdselsuheldet den 22. august 2014, er de samme gener, som det fremgår af sagens lægelige akter, at sagsøger allerede klagede over i årene op til færdselsuheldet. Sagsøger klagede således allerede forinden færdselsuheldet over nakkesmerter med dertilhørende smerter i skulder og arme, der blandt andet skyldes et tidligere færdselsuheld i 2013.

Det gøres på den baggrund sammenfattende gældende, at der ikke er årsagssammenhæng mellem færdselsuheldet den 22. august 2014 og sagsøgers helbredsmæssige gener. Sagsøgers helbredsmæssige gener er således betinget af andre forhold end færdselsuheldet den 22. august 2014, og årsagen hertil skal findes i forudbestående/konkurrerende forhold, herunder sagsøgers slidgigt i halshvirvelsøjlen.

Sagsøgte skal således frifindes.

Erstatningsopgørelsen

Sagsøgers opgørelse bestrides i sin helhed.

Det gøres i relation til det fremsatte krav på erstatning for varigt mén gældende, at sagsøger ikke har bevist, at han ved færdselsuheldet den 22. august 2014, blev påført en selvstændig skade med varige gener til følge eller en forværring af allerede eksisterende skader med varige gener til følge. Dette understøttes af udtalelsen fra Retslægerådet, hvoraf det fremgår, at sagsøger alene blev påført gener af midlertidig karakter, der ville hele indenfor 3 til maksimalt 6 måneder.

Desuden gøres det gældende, at sagsøger ikke har bevist, at han som følge af færdselsuheldet var syg og undergik behandling fra den 22. august 2014 og frem, jf. erstatningsansvarslovens § 3. Et eventuelt berettiget krav på godtgørelse for svie og smerte kan i øvrigt højst modsvare maksimalt 180 dage. Endelig gøres det gældende, at sagsøgers krav på godtgørelse for svie og smerte ikke kan overstige 72.500 kr., da kravet skal opgøres efter 2015-taksten, jf. erstatningsansvarslovens § 3, jf. § 15, stk. 1 og stk. 3.
..."

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen.

Rettens begrundelse og resultat

Det kan som ubestridt lægges til grund, at **A** den 22. august 2014 var involveret i et færdselsuheld, hvor han blev påkørt bagfra, og at **B** i den forbindelse har anerkendt at være erstatningspligtig, dog alene for kausale og dækvate følger af færdselsheldet.

Det fremgår af fotos af **A** bil efter uheldet, at der var en mindre skade på bagkofangeren, ligesom det fremgår af taksatorrapporten, at skaderne på bilen (arbejds-løn og reservedele) blev opgjort til 7.578,79 kr. incl. moms. Herefter og idet Dancrash i erklæring af 11. december 2017 har beregnet hastigheden for den påkørende bil () til 10-11 km/t og hastighedsændringen for den påkørte bil () til cirka 8 km/t, lægger retten til grund, at uheldet er sket med lav påkørselshastighed. **A** forklaring om en betydeligt højere hastighed, kan under de anførte omstændigheder ikke føre til nogen anden vurdering.

Ifølge Retslægerådets besvarelse af spørgsmål 2 taler det imod, at sagsøgers nakkesymptomer er forværret som følge af ulykkestilfældet, "at sagsøgers symptomer, som beskrevet af egen læge den 22. august 2014 er beskedne, og at sagsøger har betydelige slidgigtforandringer i halshvirvelsøjlen med tegn på nervetryk, som i højere grad end selve ulykkestilfældet kan forklare sagsøgers symptomer". I besvarelsen af spørgsmål 3 udtaler rådet videre, at "De af sagsøgers nakkesmerter/ømhed, som er udløst af ulykkestilfældet den 22. august 2014, skønnes at være af midlertidig karakter" og i spørgsmål B, at "de svære slidgigtforandringer i halshvirvelsøjlen vurderes, som den væsentligste årsag til sagsøgers vedvarende symptomer". Ad spørgsmål E vurderer Retslægerådet, at sagsøger ved ulykkestilfældet den 22. august 2014 har "pådraget sig en forværring af eksisterende skader" og i spørgsmål F, at "Sandsynligheden for, at sagsøger ved ulykkestilfældet den 22. august 2014 har pådraget sig varige symptomer er lille (mindre end 50 %).

På den baggrund er der ikke ført bevis for, at **A** ved påkørslen, der som nævnt skete med lav hastighed, er blevet påført varige symptomer. De øvrige foreliggende lægelige oplysninger og den omstændighed, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring den 17. maj 2017 har vurderet, at det aktuelle uheld isoleret set har medført et varigt mén på skønsmæssigt 5 procent, kan ikke føre til nogen anden vurdering. I den forbindelse bemærkes, at hverken Dancrash-rapporten eller Retslægerådets besvarelse forelå, da Arbejdsmarkedets Erhvervssikring traf deres afgørelse. Sagen har ikke været forelagt Arbejdsmarkedets Erhvervssikring til revurdering.

Efter det oplyste var **A** allerede sygemeldt, da ulykkestilfældet fandt sted. Herefter og når der henses til de lægelige oplysninger

sammenholdt med Retslægerrådet besvarelse er der heller ikke er ført bevis for, at påkørslen har medført gener, som berettiger til svie- og smertegodtgørelse.

På baggrund af ovenstående frifindes **B**
for **A** påstand.

Efter dette resultat skal sagsøgeren betale sagsomkostninger til sagsøgte.
Sagsomkostningsbeløbet fastsættes efter sagens værdi, forløb og udfald til dækning af advokatudgift med 37.500 kr. Beløbet er incl. moms, idet **B**
efter det oplyste ikke er momsregistreret.

THI KENDES FOR RET:

B frifindes for påstanden nedlagt af **A**

skal inden 14 dage til **B**
betale 37.500 kr. i sagsomkostninger.

Sagsomkostningsbeløbet forrentes efter rentelovens § 8 a.